

POMAMIONY (3) *part praet pass pf*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w po-); a pochylone.

pl N subst pomãmion(e) (1). ◇ G pomãmionych (1). ◇ V subst pomãmion(e) (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: pomamiony przez kogo (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Oszukany, wprowadzony w błąd (o wielu) (3) : Acz to dobrze wiem iż to iest poŝpolite wielu wczonych ludzi przez Anniulá pomamionych mniemánie żeby obádwa Ewanieliftowie iedną rzecz piŝác mieli. CzechRozm 150; CzechEp 112.

pomamiony czym (1): iż czárámi twymi pomamione były wŝytkie narody [quia in veneticiis tuis erraverunt omnes gentes]. WujNT Apoc 18/24.

Synonimy: okłaman, omamiony, omylon, oszukany, zawiedziony, zwiedziony.

Cf POMAMIC

ALKa